

PÅ HJEMVEG

Nr 30 – desember 2015 10. årgang

*Stjernen ledet vise menn
Til den Herre Kristus hen;
Vi har òg en ledestjerne,
Og når vi den følger gjerne,
Kommer vi til Jesus Krist.*

*Denne stjerne lys og mild,
Som kan aldri lede vill,
Er hans guddoms ord det klare,
Som han lot oss åpenbare
Til å lyse for vår fot.*

Innhold

Juleaften av <i>Theodor Caspari</i>	3
Vår stedfortreder av <i>Olav Valen-Sendstad</i>	4
Lutherbetraktninger	5
Følg meg! av <i>Ludvig Hope</i>	6
Misjonsarbeidet i Peru	7
Konfirmasjon av <i>Inger Lise Mangelrød</i>	10
Nyttårssamling	11
Når Jesus åpenbarer sin herlighet av <i>Carl Fredrik Wisløff</i>	12
Referat fra årsmøte i ELM på Bygland 7. august 2015	14
Juleevangeliets realiteter av <i>Carl Fredrik Wisløff</i>	16
En julehilsen fra Rosenius av <i>Jan Oskar Butterud</i>	18
Det er i de mørkaste timar av <i>Alfred Hauge</i>	19

Evangelisk Luthersk Misjonslag

Misjonsorganisasjon grunnlagt høsten 2004 som er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken. Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.

Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristusvitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon. Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestet, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forskynnelse av Ordet om korset.

Bladet sendes gratis til alle som sender oss navn og adresse

Formann:

Svein Mangelrød, Farrisvn 1367, 3282 Kvelde
Tlf: 33112047/ 47022594, formann@misjonslaget.no

Kasserer:

Bjørge Løvås, Vragesv. 85, 4625 Flekkerøy
Tlf: 38100526/ 90973599, kasserer@misjonslaget.no

ELMs hovedkonto: 1638.21.01514

Gaver øremerket Peru: 3000.13.23454

Gaver øremerket Barnehjemmet Celsos minne:
1503.11.21849

Misjonssekretær

Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy
Tlf: 3810061/ 41304882, misjsekr@misjonslaget.no

På Hjemveg

Ansvarlig for bladet:

Redaksjonsnemda ved redaktør Jon Espeland
paahjemveg@misjonslaget.no

Juleaften

av Theodor Caspari

Hvorfor kimer det og kimer
I det dunkle stjerneskjær?
Deiligste av årets timer,
Atter er du kommen nær,
Skjønneste av ord i verden,
Mildt og rent som stjerneskin,
Dybt som hvælvets klare blåne
Atter griber du mit sind.

Det begav sig i de dage,
At der kom et bud fra Rom,
At al verden skulle drage
Til det sted, hvorfra de kom.
Og det sortned alle veie,
Og det steg, på tusind sprog;
Romas keiser vilde skrive
Verden i sin mandtalsbog.

Liste efter mandtalsliste
Sendtes ind til Rom, og se;
Nederst på den aller siste
Var et fattigbarn tatt med. -
Imperator, om dit øie
Kunde set i tiden frem,
Hvem han var, den allersidste,
Barnet ifra Betlehem! -

Se, et tidehverv var rundet,
Nattens mørke var forbi:
Hva i dunkle sagn lå bundet,
Løstes nu i melodi;
Thi en sterk usynlig finger
Fra den fjerne himmelhavn
Ridset ind i slegtens ruller
Navnet over alle navn.

I det navn ble svaret givet
På hvert spørsmål efter Gud,
I det navn fik jordelivet
Morgensolens første bud.
Gjennom uværsmørke skyer
Gled en gylden stråle ned,
Bygget håbets lyse bue
Mellem tid og evighed.

I det navn har millioner
Atter reist det trætte knæ,
Løst det vilde skrig i toner,
Lagt sit hjertesår i det.
Og når dagen gik til ende,
Døden åbnet mørk sit favn,
Da har blege læber hvisket
Navnet over alle navn. -

Derfor kimer det og kimer
Gjennem tusinder av år;
Se i vinternattens timer
Kom det første skimt av vår.
Deiligste av ord i verden,
Atter griber du mit sind,
Glider som en varmebølge
Mildt og stille til mig ind.

Vår stedfortreder

av *Olav Valen-Sendstad*

Da Gud ble menneske i Kristus

Den store følgen av synden er døden: "Den lønn som synden gir er døden." Rom 6,23. Idet Jesus tok ansvaret på seg og lot seg tilregne våre synder, måtte han lide og smake synderes død, enda han ingen synder var i seg selv. – Her avsløres selve Guds nådehensikt med å la Sønnen få del i kjød og blod: -Idet Sønnen ble tilregnet våre synder, skulle han kunne dø i alles sted til forløsning for alle. Kunne han ikke dø, så var tilregningen uvirkelig. Dette sier det merkelige ord Hebr.2,14: I seg selv, etter sin guddoms ånd og makt, kunne Gud umulig dø, fordi han er den eneste uforgjengelige Gud som alene har udødelighet! 1.Tim 6,16. Men nettopp derfor måtte han bli menneske for at han skulle dø i kjødet og ved døden ta djevelen til fange og ta fra ham hans verste våpen: døden og angsten for døden. Altså: Hva Sønnen ikke kunne i følge sin evige guddom, det kunne han ifølge sin menneskelighet. Jesus ble et virkelig menneske, og bare et virkelig menneske kan dø. Kan man ikke dø, så er man ikke noe virkelig menneske.

Alt vårt har Jesus antatt

Således led Gud døden i vårt sted og i vårt kjød idet han lot seg tilregne ansvaret og dommen for alle våre synder, og bar den straff Gud har satt og bestemt for synden, dvs. døden. Alt vårt har Jesus antatt. Guds Sønn gjorde seg helt og fullt solidarisk i natur og ansvar med den menneskeslekt

han hadde skapt, - som han elsket, ville forløse og har forløst. Han forløste vår sjel fra døden, vårt legeme fra graven. For han antok både vår død og grav – og vant over det da han ble oppreist igjen fra de døde. Vi er forløst i alle våre prøvelser, fristelser, anfektelser, lidelser og trengsler. For vår stedfortreder ble prøvet i alt i likhet med oss – dog uten synd. Vi er forløst fra alle våre synder, fra alt evig ansvar og all anklage hos Gud, fra all dom og forbannelse, fra all straff og død. For Jesus antok seg det hele ansvar på våre vegne, da han ble tilregnet våre synder og som følge derav, ble gjort til en forbannelse for oss.

Ut av fangehuset

Gud har ved Kristi soning tatt bort skyldbrevet mot oss idet han naglet det til korset. Kol 2,14. Han har med andre ord i Kristus avløst oss fra all syndeskyld i følge loven, ved så å si å "gi skyldneren" (deg og meg) kvittering for at "gjelden (skyldigheten, kravene, pliktene) er betalt" og dermed er "strøket." Skyldneren er fri ved en annens "betaling", og gjelden blir i følge Guds rettferdighet ikke avkrevet en gang til av skyldneren. Avløsningen innebærer at Gud har gjort stedfortrederen "til en pakt for folket" Jes 42,6. og ved ham "fører de bundne ut av fengslet, og dem som sitter i mørke, ut av fangehuset" Jes 42,7. Kristi forsoning er så å si "Guds amnesti"(benådning) til alle syndens og dødens fanger og treller.

En åpnet dør

Mange mennesker kan ikke se at Gud har åpnet deres fengsels dør! Vantroen mot evangeliet består i fortsatt å sitte i fengslet som om døren ikke er åpen, men stadig skulle være stengt. Og dog gjelder dette Jesu ord for alle og alle slags bånd som binder oss etter loven og Guds hellighet og vrede: "Se! Jeg har satt foran deg en åpnet dør – og ingen kan lukke den til." Åp.b 3,8. Bli du fortsatt sittende i den fengselscelle som heter skyld, skyldighet og plikt, så er det din vantro blindhet som gjør at du ikke ser at døren jo er åpnet! Her er ikke spørsmål om du "føler" deg fri. Det er spørsmål om alt det du er i stedfortrederen innfor Gud! Så lenge du står for Gud i deg selv og uten stedfortreder, er du bundet, fanget, forgjeldet, bankerott, fordømt. Men

uansett hva du er i deg selv, er du noe helt annet for Gud i stedfortrederen: "Der er ingen fordømmelse" for den som er i Kristus Jesus som sin stedfortreder. Rom 8,1. Det er alt det du er i stedfortrederen, som teller og betyr noe for Gud, og er gyldig og virkelig i Guds tanke- og regnemåte selv om det er uvant og fremmed for din tenke- og regnemåte! "Hvem er den som fordømmer? Kristus (stedfortrederen) er den som er død, ja, hva mer er, som også er oppstanden." Rom 8,34. Derfor kan Guds amnesti og absolusjonshandling (syndsforlatelse) for deg og meg (for alle) samles i dette: "I Kristus (vår stedfortreder) tilregner Gud oss ikke våre overtredelser." 2.Kor 5,19.

Hentet fra boka: Forsonet med Gud 1959.

Lutherbetraktninger

Salme 51,6: Mot deg alene har jeg syndet, det som er ondt i dine øyne har jeg gjort...

Dette er helt skjønnne ord, som jeg ofte har trøstet meg og andre med i sjelenød. Når satan gjennom loven plaget og uroet min samvittighet, har jeg holdt fram for ham dette bibelord og sagt: "La meg være i fred, du onde fiende. Jeg er ikke din skapning. Har jeg nå syndet, er det ikke mot deg jeg har forgått meg, men mot min Gud, som har skapt meg, og som er rettferdig og så rik på nåde at han ikke har skånet sin egen Sønn, men gitt ham til å dø for alle. Han har sagt til meg og alle som bekjenner sine synder at han vil forlate oss syndene."

Den som likt David bekjenner å ha syndet mot Gud, har også en Gud som er nådig. Selv om han ennå er en synder, tar Gud seg av ham og betrakter ham som from og rettferdig. Gud vil ikke tilregne ham hans synder, men nådig tilgi og forlate dem. For ettersom synderen gjennom denne bekjennelse ærer Gud, så vil Gud også av nåde ære ham, slik at han for Kristi skyld, regner ham som rettferdig. Men det er bare de gjenfødte og troende som gir Gud denne ære. Vantroens barn gjør det ikke.

Oversatt fra Ord for dagen. BV-forlag. Svensk utgave 1984.

Følg meg!

av Ludvig Hope

Og han så en toller ved navn Levi sitte på tollboden, og han sa til ham: Følg meg!

Luk. 5,27.

Når jeg tenker tilbake på de år av mitt liv jeg har fått lov å følge Jesus, kan jeg med sannhet si at det har vært gode år. Hvis jeg sa noe annet, ville jeg nekte det beste i mitt liv. At jeg mange ganger har vært en dårlig følgesvenn for ham, det er min sorg og min skam, men han har aldri gått ifra meg. Han har tross alt fylt mitt liv med nåde over nåde..

Nå ser jeg bedre enn noen gang før at han aldri har gjort meg annet enn godt. I skiftende tider, i medgang og motgang, i sorger og synder har hans kjærlighet og medkjensle fulgt meg fra dag til dag. Når jeg gjorde urett, tilga han alt. Sårene jeg fikk i striden, lakte han. Tåren tørret han, og når jeg kjente meg mest ensom og forlatt av mennesker, sto han meg nærmest. Han tuktet alltid i kjærlighet, og gjorde trengselen i livet til de fagreste skatter. Der jeg ikke forsto meg selv, der forsto han alt, i de svarteste tider ga han mest kraft, og midt i mørket lyste han fram mot målet. Min sjel lengter etter å takke ham med en frigjort ånd og en løst tunge for alle hans velgjerninger i et langt liv.

Kom alle og følg Jesus! Kom, unge og gamle, høye og lave, kom fattige og rike, kom dere som tumler i folkemengden og dere som går ensomme gjennom livet! Han er den eneste av dem du møter som nådig vil følge deg gjennom både liv og død.

Jeg går med Jesus hvor jeg går,
han har meg ved sin side,
han laker meg med sine sår,
og hjelper meg å stride.
Hvor han sitt fotspor lot,
der setter jeg min fot,
om enn meg allting ille spår,
jeg går med Jesus hvor jeg går.

Misjonsarbeidet i Peru

Denne høsten har flere fra Norge besøkt Peru. Etter at de kom tilbake, har mange og varme inntrykk av misjonsarbeidet blitt formidlet i ulike fora. Her deler vi reisebrev fra noen av de som har vært på Perutur:

Perureise, 17.–29. september 2015

Så var det blitt alvor: Vi stod på Torp flyplass, Tore K. Harestad (86 år), Olav Malerød (reiseleder), Jane og jeg. Vi dro fra Torp en grytidlig morgen. Alle var vi spente, kanskje mest Tore Harestad, Janes far. Turen gikk fint; billett og pass var i orden. Det er en påminnelse om hvor viktig det er å ha himmelbillett og det himmelske pass i orden! Passet måtte være tilgjengelig og vises fram. Du som leser dette har vel himmelpasset i orden? Det går an å miste det!

Etter en virkelig lang flyreise, landet vi til slutt i Arequipa. Det ble en gripende mottagelse! Mange peruanske kristne, evangelister og de norske misjonærene var møtt fram med peruanske og norske flagg. De sang kjente, kjære sanger. Vi opplevde sannheten av «velsigna band som bind Guds folk i saman her...!» Det ble varme omfavnelser, og mange gode ord, – som vi ikke forstod...

Første helga var det arrangert seminar i kirka i Alto Selva Alegre. Det var frisk og god sang på møtene, og vi merket at Jesus var der. Jeg skulle delta på møtene, med Per Olav som tolk. Det var uvant, men folk

fulgte godt med. Vi merket at her var det frelste syndere som hadde behov for Jesus!

Ei ung dame i forsamlingen, Roksana, kom bort til oss. For noen år siden ble hun utsatt for en alvorlig ulykke. Dette førte til at hun måtte amputere det ene benet. Hun hadde ikke mulighet til å koste protese. Den muligheten hadde derimot Tore Harestad! Ikke underlig at det ble et hjertelig møte mellom de to.

>>

Ubalbo på møteplassen i Villa Ecologica

Under oppholdet fikk vi besøke evangelist Hugo. Det var et enkelt hjem, med kjærlighet og gjestfrihet. Han hadde stor nød for at flere måtte få møte Jesus til frelse! Før Hugo kjørte oss tilbake, kjørte han oss opp til Urangal, der han har møtevirkosomhet. Det var et veldig enkelt lokale med plass til ca. tretti mennesker. Vi spurte om han kunne synge en sang for oss. Han tok fram gitaren, og sang:

*Nærmere deg min Gud, nærmere deg!
om et et kors enn er som løfter meg.
Synes meg veien trang, er det dog all min
sang:*

Nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

Det ble en sterk opplevelse. En røst på den andre siden av jorda som brenner for at sjeler skal vinnes for Jesus!

Vi fikk også være med på ungdomsleir. Mange av ungdommene som var samlet der hadde aldri hørt evangeliet om Jesus. En av de unge spurte Per Olav i samtale; Hvem kan tilgi synd? Det forsto denne ungdommen ikke. Men nettopp dette er kristendom: Syndenes forlatelse.

Vi er takknemlige for glimtet vi fikk av Peru! Det inspirerer til tjeneste videre.

Hilsen Tore og Jane Mangelrød

Evangelist Hugo

Per Olav Mangelrød tolker Olav Malerød under seminaret i Alto Selva Alegre.

Ayaviri

I november fikk vi et tre ukers opphold i Peru. Det var mange sterke inntrykk av land og folk, og ikke minst av misjonsarbeidet. Vi deler her en av de opplevelsene som vi tar med oss videre i livet:

Etter ca. syv timers kjøring fra Arequipa, gjennom storstilte fjellandskaper, ble vi tatt imot av gjestfrie folk på en gård inne i et av Perus høyfjellsplatåer. Ines Marca, som er datter til Sebastiana (nummer to fra venstre på bildet) var vår ledsager hit. Her møtte vi familien til Ines: Mor og tante, bror, søster og svoger. Det er svogeren som nå driver gården, med kyr og sauer. Ingen melkerobot her, nei! Her var det håndmelking rett i bøtta, mens kalven tok sitt på motsatt side.

Om kvelden samlet vi oss i hytta til møte. Etter peruansk skikk, kommer folk sigende etter at det er blitt sunget noen flere sanger. Og her kom det ut av kveldsmørket den ene etter den andre. Til slutt var vi omtrent 20 mennesker på møtet. Vi hadde et herlig møte, der evangelist Hugo fikk formidle det glade budskap. Og den sangglede de hadde var stor og hjertevarm!

Stort var det også da Per Olav fikk dele ut andaktsboka «Ett er nødvendig» av H.E. Nissen. Den ble tatt imot med stor takk. Må vi være med og be om at boka og arbeidet må bli til stor velsignelse for folk i Ayaviri!

Hilsen Birger og Anne Helen Mangelrød

Konfirmasjon

av Inger Lise Mangelrød

Konfirmantundervisningen i regi av ELM er igang Vestfold. I skrivende stund kan vi se tilbake på to fine samlinger med sju ungdommer som følger konfirmantforberedelsene i år. Dette er to årskull, og de vil få sine konfirmasjoner i 2016 og 2017.

Vi kommer til å ha konfirmantkveld en fredag i måneden, der Luthers store katekisme ligger til grunn for undervisningen. Temaene er Bibelen, budene, Fader Vår og trosartiklene. Vi ønsker å gi ungdommene en grunn å stå på og en kurs å følge. I tillegg vil vi i samtaler følge opp og gi Bibelens perspektiv på aktuelle problemstillinger og spørsmål konfirmantene kommer med fra liv og hverdag. Ungdomsforeningens lørdagskvelder er også en viktig del av konfirmantarbeidet.

Vi er takknemlig for forbønn for konfirmanter og ledere i denne viktige tiden i livet!

Fra den først konfirmantkvelden i kveldssola hjemme hos familien Stålerød. Foran fra venstre: Michael Stålerød, Carl Richard Ellingsen, William Haugen. Bak: Ingrid Klavenæs, Hannah Klavenæs, Herman Thorsen, Sondre Klavenæs. Konfirmantledere er Andreas Ellingsen og Inger Lise Mangelrød.

Ungdommens lykke er samfunn med Gud.
Vite seg fri, være Frelserens brud.
Kjenne den kraften som allting formår.
Eie den freden som aldri forgår.

Ingen som Jesus gjør livsdagen skjønn. Alt du behøver du har i Guds sønn.
Kom da til Kristus, ja kom hvem som helst.
Lykkelig den som fra synden er frelst!

Ungdommens lykke er livet for Gud. Villig ham tjene og lyde hans bud. Berge for himlen de villfarne får. Lykkelig den som i tjenesten står.

Ungdommens lykke er himlen tilsist. Evighetsliv uten savn eller brist. Veien er banet, og målet er nær. Lykkelig den som på himmelvei er!

Nyttårssamling

PROGRAM

Onsdag 30. desember

Julefest kl. 18.00 Tale v/ Einar Kristoffersen

Torsdag 31. desember

Kl. 0830 Bønnemøte

Kl. 0900 Frokost

Kl. 1000 Bibeltime v/Øyvind Klavenæs

Kl. 1130 Bibeltime v/Einar Kristoffersen

Kl. 1300 Mat

Kl. 1430 Misjonsmøte v/Wilber Marca

Kl. 1600 Kaffe

Kl. 1800 Nyttårsvåke m/middag, møte osv.

Tale v/Einar Kristoffersen

- Kollekt

Fredag 1. januar

Kl. 0930 Bønnemøte

Kl. 1000 Frokost

Kl. 1100 Nyttårsmøte v/ Lars Fredrik

Ellingsen

Kl. 1300 Middag og avslutning

Talere:

Einar Kristoffersen, Lars Fredrik Ellingsen,

Øyvind Klavenæs, Wilber Marca.

Kjøkkenansvarlig:

Solveig Ellingsen, Elisabeth Stålerød,

Lars Ingmar Thorsen.

Nyttårssamling

Strand Leirsted
Sandefjord

30.12.15 – 01.01.16

Evangelisk Luthersk Misjonslag

Ledere:

Trygve Mangelrød og Charles Stålerød.

Informasjon og påmelding:

Trygve Mangelrød

Mobil: 47 87 11 01

Når Jesus åpenbarer sin herlighet

av Carl Fredrik Wisløff

Joh. 2,1-11.

Den tredje dagen var det et bryllup i Kana i Galilea. Jesu mor var der. 2 Også Jesus og disiplene hans var innbudt. 3 Da vinen tok slutt, sa Jesu mor til ham: «De har ikke mer vin.» 4 «Kvinne, hva vil du meg?» sa Jesus. «Min time er ennå ikke kommet.» 5 Men moren hans sa til tjenerne: «Det han sier til dere, skal dere gjøre.»

6 Det sto seks vannkar av stein der, slike som brukes i jødenes rensesskikker. Hvert av dem rommet to eller tre anker. 7 «Fyll karene med vann», sa Jesus til tjenerne. De fylte dem til randen. 8 «Øs nå opp og bær det til kjøkemesteren», sa han. Det gjorde de. 9 Kjøkemesteren smakte på vannet. Det var blitt til vin. Han visste ikke hvor den var kommet fra, men tjenerne som hadde øst opp vannet, visste det. Da ropte han på brudgommen 10 og sa: «Alle andre setter først fram den gode vinen, og når gjestene blir beruset, kommer de med den dårlige. Men du har spart den gode vinen til nå.»

11 Dette var det første tegnet Jesus gjorde, det var i Kana i Galilea. Han åpenbarte sin herlighet, og disiplene hans trodde på ham. 12 Deretter dro han ned til Kapernaum sammen med moren, brødrene og disiplene sine, og der ble de noen dager.

Jesus åpenbarte sin herlighet – og disiplene hans trodde på ham. Det er sluttordene i teksten vår. Og vi føler straks at dette er selve hovedsaken! Fortellingens klimaks kommer helt til slutt!

Og da tenker vi uvilkårlig: Det måtte være en merkelig stund, da Jesus åpenbarte sin herlighet. Tenk om en fikk være vitne til noe slikt!

Maria brukte ikke mange ord. Hun sa bare: De har ikke vin. – Så var det sagt, nå var problemet lagt over i hendene på ham som kan hjelpe, om han ser det er til gagn. «Si allting til Jesus, han kjenner deg så vel, han vet hva som engster og trykker din sjel.»

Teksten vår har enda en sak å føye til. Jesus åpenbarer sin herlighet, men han gjør det i sin egen time. Kvinne, hva vil du meg? Min time er ennå ikke kommet, sa han til Maria. Ordene klinger ikke så uvennlig på grunnspråket som på norsk. Også da han hang på korset brukte han ordet kvinne da han snakket til sin mor. Joh.19,26. Og tenk hvilken ømhet han la i dette ordet da!

Likevel – en vennlig advarsel og påminning lå det i ordene Jesus brukte. Jesus måtte først og fremst tenke på det han kalte «min time». Tenk hvor mange ganger det uttrykket er brukt i Johannesevangeliet! Oftest er det da sin egen store kallsgjerning

Jesus tenker på. Timen er kommet, herliggjør din Sønn! Joh. 17,1. Så var det nok den han hadde i tankene her også. Det er som om han vil si: Du må være klar over hvorfor jeg egentlig er kommet til verden! Du må tenke på hva «min time» betyr!

Jesus vil gjerne hjelpe oss med både små og store ting. Ja, men alt han gjør skal stå i en indre sammenheng med selve oppdraget han fikk av sin himmelske Far. Alt han gjorde, og alt han vil gjøre for oss, skal stå i lyset av frelsen som ble kjøpt på et blodig kors! Glem ikke det!

Hedningene ber sine guder om hjelp – det er derfor de er der. Så må vi ikke glemme at for oss er Jesus mye mer enn en automatisk hjelpeinstans som står til tjeneste når det behager oss.

Hjelpe vil han. Men først og sist vil han ordne ditt forhold til Gud. Først og sist vil han gi oss del i den frelse som han vant for oss da hans hjerte brast på korset. Det skjedde i hans time. Det må vi aldri, aldri glemme!

Derfor vil han også gi oss sin konkrete hjelp i sin time. Han vet når han vil la det skje. Kanskje venter han lenge. Kanskje

svarer han på en helt annen måte enn vi ønsket. Ja, for bønnehørelsen skal tjene et bestemt formål. Han vil gi oss mye mer enn vi aner: Han vil gi oss del i sin herlighet.

Bli ikke motløs om du må vente lenge! I sin time vil han bønnhøre, og åpenbare sin herlighet for deg.

Det blir da i grunnen bare en ting for oss å ta vare på. «Alt det han sier dere, skal dere gjøre». Han har noe å si både deg og meg – også i denne stund. Kanskje likefrem det radikale ord at du må omvende deg! Ingen får se Jesu herlighet om han ikke har funnet ham i omvendelse og tro.

Bare troen får se Jesu herlighet. Vantroen ser i høyden noe som den ikke forstår, og som den derfor forsøker å bortforklare. Om det så er tilfelle av helbredelse ved bønn, så vil ikke vantroen se at det er Jesus som har vært der; den finner alltid en utflykt, alltid en bortforklaring. Men troen ser Jesu herlighet.

Og en dag skal Guds barn få se hans herlighet åsyn til åsyn. Vi skal se ham som han er! For en dag! 1, Joh. 3, 1f.

Referat fra årsmøte

i ELM på Bygland 7. august 2015

Møtet ble innledet med sangen "Da Jesus satte sjelen fri". Jon Espeland ble valgt til dirigent av årsmøtet. Han åpnet med bønn om at vårt arbeid må være i Jesus Kristus. Før andakten lød sangen "Tenk når jeg min frelser skuer".

Lars Fredrik Ellingsen pekte på himmelen, den egentlige virkelighet, og leste fra Åpenbaringsboken kapittel 21 og 22. Forskjellen på verdens tanke om å nyte livet nå, uten å ha tanke for evigheten, og bibelens visdom og evighetstanke ble skildret. Ellingsen mente også til å ha klart for seg at denne evige virkelighet kommer snart, da det ikke lenger er mulig å synde, men det fullkomne livet med Jesus for alle hans venner begynner.

Etter fellessangen "Hvor herlig klinger Jesu navn", sang Jane og Tore Mangelrød "Jeg arving er til hjemmet der".

Toårsmeldingen fra landsstyret ble lest av sekretær for styret, Olaf Andre Klavenæs. Styret hilste årsmøtet med vers 12-14 i Kol. 1. Styret uttrykte takknemlighet over å delta idet rike arbeidet og nød om at flere må få del i evangeliet. Spesielt stort hat det vært med misjonærinnsatsene av familien Mangelrød i 2013, og familien Malerød i 2014.

Toårsmeldingen for misjonsarbeidet i Peru ble lest av Jon Espeland. Her ble det også fokusert på gleden over å ha egne misjonærer i Peru, og hvor viktig det er at menigheten i Norge står med dem. Arbeidet i Arequipa er givende, men samtidig utfordrende, både for de lokale medarbeiderne og misjonærene. Det opprinnelige barnehjemmet, «Casa Celso», er nå både barnehage og førskole, med rike muligheter til å nå flere med evangeliet. Jon Espeland kunne også fortelle at det er startet arbeid i områdene rundt Arequipa og at radiostasjonen sender som før.

Olav P. Malerød leste regnskapsmeldingen for de siste to år. Det har vært en markert økning i inntekter fra 2013 til 2014. Overføringene til Peru utgjør brorparten av utgiftene. Det har vært et stadig økende behov for midler i takt med økt virksomhet i Peru. Landsstyret ser med undring og takknemlighet at ELM har vært i stand til å innfri de økonomiske forpliktelsene i misjonsarbeidet i Peru. Toårsmeldingene for styret, misjonsarbeidet og regnskapsmeldingen ble godkjent av årsmøtet ved akklamasjon. Leder i valgmennda, Lars Fredrik Ellingsen ledet organiseringen av valget.

Før valget var styrets sammensetning at Svein Mangelrød har vært formann, Olav Malerød nestformann, Jon Espeland har vært referent, Mathias Mangelrød og Karl Løvås har vært styremedlemmer, mens Ragnvald Lende og Olaf Andre Klavenæs har vært henholdsvis første og andre varamann. Ragnvald Lende, Olaf Andre Klavenæs, Karl Løvås og Svein Mangelrød stod på valg ved dette årsmøtet. Valgets resultat ble at Svein Mangelrød og Olaf Andre Klavenæs valgt inn i styret. Ved varamannsvalget ble Karl Løvås første varamann og Ragnvald Lende ble andre varamann.

I valgmemnda har Lars Fredrik Ellingsen vært formann og ledet valgrunden. Det nye medlemmet i valgmemnda ble Harald Lie.

Det siste punktet på sakslisten var samtale om virksomheten. Mange hadde innspill om ulike saker. Det ble pekt på viktigheten av å drive barne- og ungdomsarbeid, både i Norge og Peru. Det ble også bedt om forbønn for møter, og for de som taler, synger, leder og ordner i stand til møtene.

Lesning av bibel, bønn, og det å være trofast på de små møter er viktig. Årsmøtet fikk en oppfordring om at den enkelte bør vurdere om det er mulig å arrangere møter på hjemplassen, mens det også ble understreket at vi be om nådegaver til å forkynne Guds ord, at Gud selv må reise disse opp.

På spørsmål kunne styret opplyse om at det ligger referater fra landsstyret og økonomiske oversikter på ELM sin nettside. Det er også laget bønnekort for misjonærene og en egen blogg som er tilgjengelig fra samme side. Avslutningsvis minnet formann Svein Mangelrød om at vi mennesker er ufullkomne, men Jesus er fullkommen. Han vil føre sitt rike frem til seier.

Helt til slutt delte vi sangen "Det skal bli strømmer av nåde", og dirigent Espeland hevet møtet.

Referent Øyvind Klavenæs

Juleevangeliets realiteter

av Carl Fredrik Wisløff

Luk. 2,1-14.

Tegnet som vi leser om i juleevangeliet er ikke en avglans av evige ideer. Slik vil en gjerne tenke: Den vakre fortelling om barnet og jomfru Maria er et symbolsk uttrykk for Guds evige, uendelige kjærlighet. Slik har det vært sagt. Men det er ikke bibelsk å redusere julens budskap til et symbol. Her er det tale om noe som virkelig skjedde.

Tre ganger står det i juleevangeliet: «Og det skjedde.» Hver gang er det tale om noe som gikk for seg i menneskers liv.

Det skjedde noe **i keiserens palass**. Det er det første som blir fortalt. Det skulle tas opp et alminnelig manntall. Keiseren ga ordre om det i sin maktfullkommenhet. Men uten å vite det traff han denne beslutning fordi den skulle passe inn i Guds plan. Jesus skulle fødes i Betlehem. Profeten Mika hadde forutsagt det. (Mika 5,1ff.)

Er det ikke underlig å lese i Bibelen og se hvordan Gud styrer historiens gang? De største konger, keisere og andre statsmenn i oldtiden, vi finner dem i Det gamle testamente nesten alle sammen. Hammurabi og Farao Neko, Sankerib og Nebukadnesar og Aleksander den store, - og her i juleevangeliet er den veldige keiser Augustus; alle sammen må tjene Guds store planer enten de vet det eller ikke.

Julens evangelium minner oss så levende om det. Keiseren selv måtte ut og gjøre tjeneste. For her kom han som var større enn keiseren.

Dette er noe å tenke på i disse tider, da folk og riker rystes og menneskene rives med av veldige begivenheter. La oss ikke miste motet! Intet skjer uten at Gud har sin hånd med. Til sist skal han fremme sine planer slik som han selv har fastsatt dem.

Det skjedde noe **i en stall**; det er det andre vi får høre om. Gjестene i det overfylte herberget tenkte neppe at det var noe som skulle bli husket særlig lenge, da de fortalte hverandre om det neste morgen: Har du hørt det? Tenk, det ble født et barn nede i stallen i natt -.

Og så var likevel denne fødsel det største som var skjedd på denne jord. For hva var et som fant sted her? Gud ble et menneske. Intet mindre.

De dypeste ånder i kristenheten har søkt å finne de rette uttrykk for det som her skjedde. Det vil liksom så vanskelig lykkes; det hele er for stort. Vi gjør best i likefrem å lese det som Bibelen her sier, og så ganske enkelt søke å si etter det som først er sagt der.

Og der er sagt at han som i begynnelsen var hos Gud, han som var Gud, han ved hvem alle ting er skapt – han ble kjød og tok bolig iblant oss. Joh.1,1-14. Da tidens

fylde kom, sendte Gud sin Sønn, født av en kvinne. Gal.4,4.

Her er ikke tale om et vakkert dikt, et eventyr som aktualiserer evige sannheter. Nei, det **skjedde**. At Guds evige Sønn ble menneske, det skjedde til fastsatt tid og sted, like sikkert som at du og jeg engang ble født.

Men fødselen av dette barn forandret alle ting i menneskenes liv og tilværelse.

Han som var Gud, han som var Guds Sønn av evighet, han var nå i en ussel stall. Han som Himlenes Himler ikke kunne romme, han var nå født av en kvinne. Den hånd som styrer himmellegemenes gang, var nå en svak barnehånd som tok om mors bryst. Må ikke tanken svimle?

Hvorfor skjedde alt dette? For din skyld, du som leser dette, for din skyld. Du skulle gå fortapt for dine mange synders skyld; men det ville Gud ikke. Så måtte det bli en slik jul -.

Det **skjedde noe i menneskehjertene**; det er det siste som blir sagt oss. For da hyrdene hadde hørt det som englene fortalte dem,

sa de til hverandre: Kom, la oss gå like til Betlehem for å se det som er skjedd!

Det som var skjedd i stallen, hadde grepet hjertene slik at de kunne ikke annet, de måtte bort for å se, de måtte skynde seg for å se det selv – og for å tilbe!

Var det ikke underlig? Å nei, en skulle ikke tro det kunne finnes noe hjerte som kunne reagere annerledes. Hvem skulle være kald overfor dette?

Og så ser vi likevel stadig at det er så merkverdig få som har bruk for Jesus. Det er derfor det er så kaldt og vondt i verden. Det er hjertekulden som er skyld i at så mange fryser i dag.

Hvordan er det med deg som leser dette?

Å, Herre Jesus, mitt hjerte er så kaldt. Alt for lite har det ennå betydd for meg at du kom og ble min bror. Kom inn på nytt, du kjære Frelser, så blir det rikt og varmt der inne.

Kom inn, og gi oss en god jul!

Fra boka Lyset skinner i mørket...

Lunde, 1976.

En julehilsen fra Rosenius

av Jan Oskar Butterud

Når det gjaldt julegleder for Carl Olof Rosenius, så er det barnet i krybben. Den tradisjonelle juleteksten som står i Luk 2. kaller Rosenius for «den historiske teksten». Men teksten som tar for seg «barnets vesen ... Kristi sanne guddom» står i Joh.1, 1 – 14. Den som får dette ord åpenbart for sitt hjerte, den «fylles av en stor og himmelsk fryd, og får smake den rette julegleden ... Det virkelige store i dette ser vi først mot den bakgrunn av forderv og fornedrelse menneskene ble styrtet ut i ved syndefallet. Vi burde elske og ære hverandre, og vi burde frykte og lyde Gud vår skaper. Men Djevelen forgiftet våre sinn med sin egen frafalne natur, og fruktene av dette ser vi rundt oss i rikt monn ... Likevel ville Gud i sin ufattelig farskjærlighet til sine falne og fornedrede barn gripe inn og bøte dette onde. Han kom og gav seg inn i vår slekt, så at vi med sannhet kan si vi har Gud i vår ætt.»

«Vår slekt ble opphøyd til stor ære ved at Guds sønn ble menneske ... Eder er i dag en frelser født ... Hva Jesus skulle frelse oss fra, ble sagt med klare ord da Gud sendte en engel ned til Josef. «Du skal kalle ham Jesus; for han skal frelse sitt folk fra deres synder ...»

Tror vi dette, da bør vi ikke gå rundt å tro at Gud ser på våre bedre eller dårligere stunder. Vi ville ikke tro at han er mindre

nådig mot oss når vi snubler og mer nådig den dagen vi står. Nei, vi skulle heller si: Denne forsoninger er så umåtelig i verdi at alle våre dårlige og bedre gjerninger forsvinner fullstendig for storheten ved en slik løsepenge.»

«Etter loven er vi fordømte for syndens skyld. Vi har ingen rett til å kalles Guds barn etter det vi er i oss selv. Men Kristus gir oss denne retten, så sant vi tar imot ham som frelser. Du kan aldri falle så dypt; du kan aldri ha syndet så gruffullt at det ikke alt sammen bøtes og oppveies gjennom det at Gud selv ble menneske og tok syndens staff. Tar du imot ham, da er du Guds barn ved ham.»

«Ære, lov og takk til Gud, vår himmelske Far, og til hans Sønn, all verdens mektige skaper! Han som for vår skyld ble kjød, ble et menneskebarn, for at vi skulle bli Gud barn! Ham være ære, lov og pris nå og i all evighet!

Amen.

Kilde: "Fra en preken på første juledag" C.O. Rosenius.

Skrifter i utvalg. Bind VI. KORSFESTET MED KRISTUS.

Oversatt av Torbjørn Grønvik. Redigert av Jan Oskar Butterud.

Det er i de mørkaste timar

av Alfred Hauge

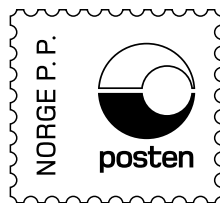
Det er i dei mørkaste timar
Ved lågaste solargang
At julekveldsklokker kimar
Til høgtid om våg og vang.
Slik kom du, vår Herre Kriste,
Til jord i ei vintertid
Då knoppen hang kvit på kviste
Og skogen sto snau i li.

Dei vismenn med gullet det raude
For krubba di fell til fot.
Dei drog over heiane aude,
Fann kvisten av Isai rot.
Dei gjesta nok kongehallen;
Din bustad var ikkje der.
Du kvilde på strå i stallen,
Og hyrdingar stod deg nær.

Å frelsar, for visst må eg sanna:
Mitt hjarta er fattig bu.
Og endå eg bed: Hosianna,
Velkomen hit inn er du!
Eg eig ikkje gull å yta;
Mi gåve er angers ve.
Då skal i min vinter skyta
Din knopp på det nakne tre.

B

*Ved korsets fot hos Jesus
Jeg vil så gjerne stå,
Der finner jeg den klippegrunn
Som jeg kan bygge på.*

*Der er et hjem i villsom egn,
En stille, sikker havn
På min vandring i et fremmed land
Gjennom farer, nød og savn.*

